

dertiende jaargang

II

april 1961.

DE NIJDAMSTRA TYNGE

PERIODIEK VOOR DE GESLACHTEN
NIJDAM, NIEUWDAM, VLEER, WIJNIA

NIJDAMSTRA

Orgaan der Nijdamstra-Stichting

W E E M I J

Er is een chinees spreekwoord, dat zegt:

Bedriegt ge mij éénmaal: Wee u!

Bedriegt ge mij tweemaal: Wee mij!

Dit is een spreekwoord, geboren uit levenswijsheid.

Immers, het wil toch zeggen, dat, wanneer je er in slaagt om mij één keer te bedriegen, dan is dat te begrijpen, omdat ik niet had gedacht dat je zo handig was.

Maar ik zal je wel krijgen!

Als je me toch een tweede keer beet neemt, dan is het voor mij een teken, dat mijn verstandelijke vermogens nu niet bepaald uitblinken, of misschien beter uitgedrukt "versleten" zijn. Dan geldt het mij en dan zegt het spreekwoord: Wee mij! Dan kan ik me wel laten afschrijven. Want ik ben tegen het leven niet opgewassen.

Op school zou de leraar zeggen of denken: Je hebt er geen kaas van gegeten of je bent er te stom voor! Lekker!

Hoe is het nu dikwijls in ons leven?

Stoten wij ons niet vaak tweemaal aan dezelfde steen?

En met tweemaal is het al: Wee mij!

Wat hebben we ons al vaak voorgenomen dit of dat niet weer te doen, maar och, het is al gebeurd voor we er erg in hadden.

Wee mij!

Neen, ik bedoel nu niet meer het inkasseren van bedrieglijkheden, maar de bedrieglijkheden die wij onszelf aandoen.

Wij bedriegen onszelf zo vaak.

Dat zouden we nalaten en dat zouden we doen, maar we hebben ons zelf weer beetgenomen, en alles is weer op een fiasco uitgelopen.

Ik denk toch wel dat het chinese spreekwoord ons allen wat te zeggen heeft. In Amerika lost men één en ander gemakkelijk op. Weet u, hoe het daar toegaat? Daar is een apparaat dat men de mooie naam gegeven heeft van "Leugenontdekker".

Ja, in Amerika is de leugen ook al geen vreemdeling. Zou hij door emigratie het land binnengekomen zijn? Men gaat hem zelf met een machine te lijf. Volgens het Amerikaanse blad "Modern office procedures magazine" kan dit apparaat onder meer worden gebruikt om te ontdekken, wie er slechts op uit is tijdelijk onderdak te komen, ofschoon hij voorgeeft een vaste betrekking te zoeken.

Wie "neen" zegt en "ja" meent, de leugenontdekker zal hem aan de kaak stellen.

Ook zal de leugenontdekker een eind maken aan diefstallen door personeel.

Allen worden ontmaskerd.

Maar ook werkgevers zijn niet veilig. Het apparaat kan de mate van eerlijkheid vaststellen.

Uit de hoogste leiding kan men de "jabroers" verwijderen, die "ja" knikken, maar achter de rug "neen" doen.

Het apparaat doet het prima. Er is een onderneming die reeds door het apparaat 240000 dollar verdiende door een eind te maken aan het jaarlijks inventarisverlies. Op een andere plaats kon een bende worden ontmaskerd, die meer dan 100.000 onderdelen hadden gestolen.

Ik eindig nu maar.

Nog even dit: In Amerika ziet men er wel wat in.

Maar het is Amerika! In Nederland?

Daar schiet mij het chinees spreekwoord te binnen: "Wee mij".

De voorzitter.

APRIL 1941 - APRIL 1961

Of het waar gebeurd is weet ik niet. 'k Heb het ook maar van horen zeggen.

In Frankrijk is een postbode gearresteerd en veroordeeld, omdat hij medelijden had met zijn mede-mensen. Wanneer deze postbode de door hem rond te brengen poststukkensorteerde, kon hij zich niet losmaken van de gedachte, welke gevolgen de ontvangst van dit poststuk voor de geadresseerde zou hebben. Zag hij een rouwbrief, dan dacht hij aan de droefheid, welke de lezing daarvan zou veroorzaken. Zag hij een aanslag van de belastingen, dan vermoedde hij, dat ook dit geen vreugde-brenger was. Zo vond hij nog veel meer minder prettige berichten. Om nu zijn medeburgers al dat leed te besparen, hield hij deze poststukken achter en bezorgde ze niet. Wel bracht hij de geboortekaartjes rond en de felicitatie-kaartjes en alles wat vreugde brengen kan. Dat was natuurlijk fout van die postbode en daarom werd hij veroordeeld. Maar toch zit er iets, dat sympathiek aandoet. Men vindt tegenwoordig niet zoveel mensen, die geheel opgaan in het welzijn van anderen en daaraan spontaan medewerken. Het eigen welzijn, de persoonlijke welvaart, het voordeel van de groep, waar men toe behoort, weegt dikwijls het zwaarst.

Er staan twee data boven dit stukje: 1941 en 1961. Welk een verschil! 1961. Een tijdperk van grote welvaart. Volledige werkgelegenheid voor iedereen. Het beste is net goed genoeg. Een probleem van vrije-tijds-besteding. Maar helaas, ook bij velen een gebrek aan bewogenheid met het lot van de naaste. Laos raakt ons niet en de Kongo is ver van mijn bed en Nieuw-Guinea moesten we maar weggeven, het kost alleen maar geld. We gevoelen ons reeds een hele philanthroop, wanneer we van onze overvloed enkele guldens afstaan voor de eerste levensbehoefte van die lijdende volkeren.

1941. Een tijdperk van vreemde overheersing. Het verzet begint zich te vormen. En in de verzetsbeweging worden veel plaatsen ingenomen door jonge mensen.

Er is weinig eer en voordeel te behalen. De vijand is nog oppermachtig. En onbarmhartig. Ellende, mishandeling, de dood zijn de meest voor de hand liggende vooruitzichten.

Toch zijn zij bereid om zich te geven. Amsterdammers uit het gewone volk lopen te koop voor hun Joodse medeburgers. Spontaan en met wegcijfering van het gevaar voor zichzelf.

O neen, ik zal 1941 niet verheerlijken boven 1961.

Ook toen waren er de zwarte handelaars. En ook nu zijn er nog jongeren, die zich willen geven aan allerlei werk van barmhartigheid. Maar de algemene tendenz is toch wel gewijzigd.

De mei-dagen zijn aanstaande. 5 mei 1945 en 10 mei 1940, ze komen weer in onze gedachten.

Laten we ze herdenken. Ook in onze familiekring. Ook met onze kinderen, die deze tijden niet meebeleefden. Die groep wordt elk jaar groter. Ook zij moeten weten uit welke grote nood God ons redde. En ook bij hen moet worden aangekweekt bewondering voor hen die hun leven daarvoor gaven.

Niet zelden jongens en meisjes, die toen dezelfde leeftijd hadden als zij nu. Dat zijn wij aan hun nagedachtenis verplicht. En het zal onze jongeren goed doen, te weten dat niet altijd het leven zo op rozen gaat als nu in 1961 in Nederland.

Alkmaar, 14-4-61.

H. Nijdam Lzn.

EEN TELEURSTELLING

OF

De Familiedag gaat dit jaar niet door!!
Waarom niet? Om een familiedag te organiseren kost veel tijd.
Onze keus was gevallen op Arnhem.
Wij hadden nog gehoopt het ter elfder ure te kunnen redden,
maar helaas, het ging niet.
Voorts is Hemelvaartsdag dit jaar zeer vroeg (11 mei) zodat
het weer - tenminste het mooie weer - wel eens verstek kan
laten gaan. En in de derde plaats de financiën.
Grote uitgaven (risico's) kan dit jaar de stichting niet dra-
gen.
Dit deed het bestuur besluiten de familiedag een jaar uit te
stellen en het te laten doorgaan op Hemelvaartsdag 31 mei 1962.
En dan?
Naar wij hopen naar Arnhem, met mooi weer en een goed gevulde
beurs.

De voorzitter.

IK OOK - O SCHEPPING...

Er speelt een windje door het woud,
Door 't beukenbos, langs 't eikenhout
In schalkse scherts verzwonden....

Nog zingen vogelen in de takken
En heffen hoog een koorzang aan
Van kirren, fluiten, org'len slaan

Langs schuine lijnen licht omlaag
Glijdt zonnegoud nu door de stammen
En...zet het bos in d' avondvlammen...

Zwak beschaduwd ligt de vijver,
Ontroerend...onbeweeglijk strak
Is haar gelaat, alsof zij sprak:

"O mens, gij naar Gods beeld geschapen
Met d' adelkrans om uwe slapen -
Meng toch uw stem in 't sonorengelank -!"

Toen beefde ook mijn ziel met de zachte natuur
Toen vlamde ook mijn sluim'rende zonnegoudvuur,
Toen stamelde ik: "God!...ik aanbid U, ik dank!"

Wieger Wynia.

Op een avond in het
Jan Annabos te Duurswoude.

-.-.-.-

Ik heb eens gelezen van een japper die niet meer op
zijn werk verscheen.

Een paar dagen wachtte de baas tevergeefs.

Toen kwam er een briefje over de post, waarin stond:

" Beste baas, mijn hart is nog steeds bij u, maar mijn li-
chaam wordt door een andere betrekking vastgehouden.

Uw vriend....."

Wie durft er zijn naam onder te zetten?

Ik ben toch geen japper? zegt u!

Een mooie manier om je baan bij de baas op te zeggen.

Het is fraai, dat moet ik zeggen.

Maar intussen schrijven wij eenzelfde briefje.

Mijnheer, mijn(hart)is wel steeds bezig met de belangen van
de stichting en ik verheug me, dat er vorderingen worden
geboekt met de studie van ons voorgeslacht, maar mijn tijd,
mijn geld, mijn krachten (lichaam) houd ik vast.

Wordt het niet tijd eens een ander briefje te schrijven ?
Met Uw naam?

De voorzitter.

EEN LICHTEND SPOOR

Het leven op het oude Nijdanstra ligt voor ons in de schener der tij-
den verborgen. Wij weten het dat het de plek is waar ons ge-
slacht ontstond, doch de trotse State heeft ons verder niets
meer te vertellen. Toch loopt er uit dit grijze verleden een
lichtend spoor, de eeuwen door naar onze tijd, naar de Nij-
dams, Nieuwdams, Vlear'en en Wynia's van deze eeuw.

Uit piëteit voor onze voorouders zijn we verplicht te waken
over dit kostbaar goed dat zij ons hebben nagelaten en wij
hebben tot taak dit te bewaren, te verrijken en over te dra-
gen aan hen, die na ons zullen komen en behoren tot datzelfde
geslacht. Zij hebben hier recht op.

Met grote blijdschap geven
wij U kennis van de geboorte
van onze zoon

JOHANNES

K. Dekker
S. Dekker-Winia

26 februari 1961
Eierland C 1a, Texel.

In plaats van kaarten

Met grote blijdschap geven
wij kennis van de geboorte
van ons dochttertje en zusje

RINGJEN

A. v.d. Meer-Wijnja
D. v.d. Meer

Anno
Sneek, 24 februari 1961.

"Ons Gebouw", Westersingel

Met dank aan God en gro-
te blijdschap geven wij
kennis van de geboorte
van onze zoon

SIEBREN HEIN

S. Wijnia
P. Wijnia-v.d. Zee
Itens, 4 april 1961

Aenkommewei 8.
Tijd.: Ger. Verpleeghuis,
Sneek.

Undertroud:

IDS WIJNIA

en

JELTJE DAMSTRA

Troudei D.V. tongersdei 16
maert 1961, middeis 2.30 ûre
to Snits.

Tsjerklike ynseiniging om
3.15 ûre yn 'e Herf. Tsjerke
to Folsgeare troch de Rju
Earw. Hear Ds. G. Kaastra fan
Easthim.

Skearnegoutum 212
Folsgeare 29,

febrewaris 1961

Tiid to lokwinskjen de jouns
fan 7.30-10.30 yn Gebou "Elim"
Skearnegoutum.

Takomstich wenplak: Ivige
Leane 189, Skearnegoutum.

Langs deze weg betuigen
wij mede namens onze kin-
deren behuwd- en klein-
kinderen onze hartelijke
dank voor de vele blij-
ken van belangstelling
ondervonden bij ons 40-
jarig huwelijk

S. WIJNIA

B. WIJNIA-FOLKERTS

Itens, april 1961.

D.V. donderdag 30 maart a.s. hopen onze geliefde
ouders en grootouders

S. WIJNIA en

B. WIJNIA-FOLKERTS

hun 40-jarige echtvereniging te gedenken.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Itens, maart 1961.

Hearedyk 18.

Receptie van 3 - 4 uur n.m. in zaal v.d. Heide.

Heden overleed zacht en kalm in de Hope des eeuwigen Levens mijn geliefde man

REINDER GABES WIJNIA
in de ouderdom van 69 jaar,
na een gelukkige echtvereniging van bijna 42 jaar.
Gez. 53 : 3

A. Wijnia-Eisma.
Leeuwarden, 13 februari 1961.
Nw. St. Anth. Gasthuis
De begrafenis is bepaald op donderdag 16 febr. te 2 uur vanuit het lokaal te Nijland.

Heden overleed, nog vrij onverwacht, onze lieve man en vader

LIBBE VAN ES
in ouderdom van 58 jaar.

Rauwerd, 3 maart 1961
De diepbedroefden:
G. van Es-Nijdam
Anneke
Rensche
De begrafenis vindt plaats dinsdag 7 maart om half twee in de Ned.herv.kerk te Rauwerd.

Heden overleed tot onze grote droefheid na een langdurige ziekte, toch nog onverwacht, mijn lieve dochter en onze lieve zuster en tante

ZR. AN KAPTEIN
op de leeftijd van bijna 44 jaar.

Uit aller naam:
O. Kaptein-Vleer
Apeldoorn, 10 maart 1961
2e Beukenlaan 6.

De veehouder H. Nijdam te Idaard heeft dit jaar een lammerenjaar zoals hij in zijn leven nog nooit heeft beleefd en waarschijnlijk ook niet weer zal beleven. Verleden week vrijdag kreeg hij bij vijf schapen achttien lammeren: driemaal drie, eenmaal vier en eenmaal vijf! Enkele dagen daarvoor had een schaap vier lammeren gebracht.

Gisteravond maakte een ander schaap dit lammeren-wonder compleet door vier lammeren ter wereld te brengen. De heer Nijdam heeft nu bij veertien schapen in totaal 42 lammeren. De foto toont de vijf schapen, die vrijdag achttien lammeren brachten. Moeders en kinderen maken het best.

VAN SIJ WILLEMS EN HAAR NAGESLACHT

Ons aller stamvader Willem Willems de Oude had acht kinderen: vijf zonen en drie dochters.

Eén van deze dochters was Sij Willems.

Zij werd de stammoeder van een geslacht groot-boeren, die over het algemeen zeer welgesteld, ja rijk waren.

De grootste en rijkste van hen is waarschijnlijk wel geweest Bote Idzes Nijdam ± 1675.

Door zijn eerste huwelijk met Sibbetje Idserds Nijdam werd hij waarschijnlijk boer op Nijdamstra-state.

Hij was zeker ook een groot paardenliefhebber, want naast zijn boer zijn was hij paardenkoopman. Bovendien bekleedde hij in het maatschappelijk en kerkelijk leven vooraanstaande functies zoals bijzitter van Idaarderadeel en kerkvoogd van Grouw.

Vooraf door zijn tweede huwelijk met Hiltje Clazes Goslinga van Tjalhuizum geraakte hij zeer gefortuneerd. In het Nijdamstraboek deel II bijlage K staat een uitgebreide boedelbeschrijving van Bote Idzes.

Bote Idzes en zijn tweede vrouw Hiltje Clazes Goslinga liggen begraven in de Herv. kerk te Grouw.

Onder de vloer moeten de zerken liggen, die hun graven dekken. Het is mij niet bekend, of de zerken onder de vloer van de Herv. Kerk te Grouw geïnventariseerd zijn.

Zeer graag zou ik dat willen weten, evenals Ir.A. Janssen te Amsterdam, die in vrouwelijke lijn afstand van Bote Idzes is. Het wapen van Bote Idzes is hetzelfde als wat wij vinden op de buitenomslag van onze Nijdamstra Tynge.

Een zoon en kleinzoon van Bote Idzes waren Claas Botes Nijdam ± 1725 en Sijbren Clazes Nijdam ± 1750, die beide boer geweest zijn op Douma-state te Friens, een dorpje in Idaarderadeel, dat lag aan de voormalige dijk en verkeersweg Leeuwarden - Zwolle en nu beoosten de rijksstraatweg tussen deze beide steden.

De twee volgende "stagen" waren Claas Sijbrens Nijdam ± 1800 en Ruurd Clazes Nijdam, overleden 1874, die boer waren te Rauwerd of liever te Flansum, een buurtschap, onder Rauwerd.

Ruurd Clazes Nijdam had zeker zijn liefde voor paarden geërfd van Bote Idzes. Hij heeft zelfs éénmaal meegedongen naar de "Gouden Swipe", die door koning Willem III onder de Friese boeren verreden werd.

Al heeft Ruurd Clazes die niet kunnen veroveren, toch heeft hij bij harddraverijen wel prijzen gewonnen, zilveren tabakspotten, zilveren pijppluizers. Zo'n zilveren pijppluizer is nog in het bezit van zijn achter-kleinzoon: Ir. Janssen. De jongste zoon van Ruurd Clazes, Jacob Ruurds, mocht studeren. Hij heeft dan ook de academie te Groningen bezocht en werd architect.

Jacob Ruurds Nijdam is o.a. de bouwmeester van de Herv. kerk, de pastorie, de school en het schoolhuis te Irnsum.

Op de gedenksteen, aangebracht op de kerk, staat dan ook de naam van Jacob Ruurds Nijdam. Op het kerkhof vinden wij de graven van hem en zijn vrouw.

Aardig is ook nog om te vertellen, dat Jacob Ruurds trouwde met een Leeuwarder meisje. Zijn ouders waren helemaal niet ingenomen met een "stadse" schoondochter. Maar het kleindochtertje Tetje, wist door haar lieve maniertjes ten opzichte van "Pake" het hart der grootouders te winnen.

Tetje kreeg van "Pake" te horen, dat ze een "boas famke" was; "Beppe" was ook "boas". "Boas" wil in het fries zeggen: bij de pinken, niet met zich laten sollen, van zich durven afbijten. Het is weer een van die friese woorden, die een gevoelswaarde hebben, welke alleen de friezen goed verstaan en begrijpen, er is geen hollands equivalent voor.

Deze notities zijn naar aanleiding van een brief van neef Ir. A. Janssen over zijn familie.

Graag zouden wij meer willen weten over de nazaten van Ruurd Clazes, die de eeuwenoude traditie van boer zijn doorbraken door een andere richting uit te gaan en met succes.

Ook moge dit artikel er toe leiden, dat familieleden van buiten Friesland eens de omgeving van Grouw, Rauwerd en Irnsum bezoeken, waar zovele van hun voorouders hebben geleefd.

Niet alleen als pelgrimage, maar ook om te genieten van de rust en de landelijke sfeer van die omgeving, met zijn typisch schoon aan dorpen, weiden, boerderijen en water.

Sneek.

A. Vleer

-.-.-.
-.-.
.-.

NIET TE BEGRIJPEN(?)

vergaderingen van allerlei
verenigingen trekken wel-
nig belangstelling meer.

Wij danken het "geacht bestuur"
Voor zijn aktiviteit,
Voor zijn verslag, voor zijn beheer,
Voor zijn bestuursbeleid,
Voor zijn gezag, voor zijn begrip,
Voor alles wat het deed,
Voor uren, avonden en méér
Aan 't "goeie doel" besteed.....

We danken - maar we zijn er niet,
We zitten rustig thuis,
We gaan voor een vergadering
Geen avond meer van huis.
't Is thuis zo veel gezelliger
Met radio en t.v.,
We maken de vergadering
Alleen "op afstand" mee.....
We hebben "goed vertrouwen" in
't Beleid van het bestuur
(Dat tegen lege stoelen spreekt,
Zo onverdiend en zuur.....)

Als dan 't "geacht bestuur" en-bloc
Naar opvolgers uitziet,
Dan zeggen leden links en rechts:
"Je snapt die mensen niet..."

PHILIA.

E L E C T R I C I T E I T

Tot voor betrekkelijk ~~wenige~~ jaren was het geloof nog algemeen, dat de grootste betekenis der electriciteit voor praktische toepassingen lag op het gebied der verlichting.

Thans weet een ieder, dat het zwaartepunt meer en meer naar de beweegkracht wordt verplaatst.

Werner von Siemens en Edison, de grote uitvinders en pioniers hadden deze omwenteling reeds lang te voren voorzien.

Ongeveer gelijktijdig in 1880 bouwde Edison zijn eerste proefbaan en Siemens de lijn Berlijn - Lichterfelde.

In 1883 bouwde Siemens ook hier een elektrische tramweg van Zandvoort - Kortverloren.

Op dit lijntje, met zijn vrij sterke klimming, moesten de reizigers veelal uitstappen om de wagen te helpen voortduwen.

De dienst werd dan ook spoedig gestaakt.

Het is Edison evenmin als Siemens mogen gelukken de toepassing van electriciteit voor trekkracht zodanig te maken, dat zij praktisch en goedkoop genoeg was om in het groot te worden toegepast.

Dit was voor de Amerikaanse ingenieurs Spragne en v.d. Poale weggelegd.

De eerste elektrische tramweg in 1885 door Spragne voor het personenverkeer gebouwd was reeds duidelijk een succes.

Ik heb getracht u iets te vertellen over electriciteit omstreeks 1875.

En nu in 1961?

De verlichting op straat, in uw huis?

De beweegkracht?

Niets is meer onmogelijk!

Hulde aan de pioniers!

I N H E T B O S

Elzen, linden, beuken.....roepen met hun korte namen ons het bos voor de geest,

Hoog boven ons hoofd spreiden hun brede takken zich uit, eideloze verdiepingen van bladeren, een beweglijke wereld van

groen, die stil, onberekenbaar, ruim en koel prijkt.

De zon gluurt er vrolijk doorheen.

Wat is een laan van beuken toch prachtig.

Door haar stemmig donker, haar zuilen stammen en de grootse spanning van haar takken al het statige, rustige verheffende heeft zij van een kathedraal.

Het licht valt als door temperende kerkramen.

Er is iets mystieks in zulk een rij van beuken, iets dat tot de ziel spreekt.

Is niet in de Noordse sage een boom het symbool van de wereld? Heerlijk is het bos; maar hot is fout vanwege het bos de bomen niet te zien.

Mocht u tijdens een wandeling of in uw vakantie een paar beuken zien, ga die zonder meer niet voorbij.

Zo hebben de neiging zich in de breedte horizontaal uit te breiden als hadden ze iets onder hun hoede te nemen.

Ik heb u even meegenomen naar het bos.

'k Heb u iets verteld over "beuken":

Let u eens bijzonder op, hoe mooi deze boom is.

En vergeet u dan ook de planten niet.

DE RESULTATEN VAN DE INENTING

Wat ik eens gelezen heb.

Gedurende het tijdperk 1886 - 1894 stierven er in het Duitse Rijk jaarlijks gemiddeld 126 personen aan de pokken, waarvan 95 in de grensdistricten.

Berekent men hieruit het aantal sterfgevallen op een miljoen inwoners, dan komt men op 2.3, terwijl men op een gelijk aantal inwoners in Frankrijk 147.6; in Rusland 896.4 sterfgevallen per jaar telt.

Uit deze statistieke opgave blijkt ons dat vaccinatie en revaccaties een belangrijke besparing van mensenlevens ten gevolge heeft.

In het tijdperk 1885 - 1896 zijn van de 22 miljoen ingeënte slechts 88 kinderen gestorven.

KUNST EN SCHOONHEID

Als sommige mensen de woorden kunst en schoonheid maar horen, zeggen zij meestal meteen: "Ja, hoor eens, houd daar nu maar over op."

Daar hebben wij geen verstand van."

Of: "Geen tijd voor."

En ook wel: "Geen geld voor."

Zo bannen al die mensen moedwillig uit het leven, wat zij als luxe willen zien en dat in waarheid voor ieder van ons noodzaak is.

In elke mens is de drang gelegd om te kennen, te voelen, hetgeen wel van deze aarde is, maar er als het ware boven uitstijgt.

Vooral wanneer die aarde onder onze voeten staat te schokken en te dreunen, wanneer het leven daarop in vele ogenblikken soms ondragelijk schijnt, dan willen en dan moeten wij dat alles wel eens ontvluchten.

Niet omdat wij te laf zijn om tegenover de werkelijkheid stand te houden, maar om er steeds opnieuw gesterkt tegenover te staan.

Niemand kan het ons beletten, niemand kan ze ons ontnemen, die voorwerpen en die plaatsen, waarheen wij willen om in te gaan tot het blijvende - het eeuwige - dat er uit spreekt.

Ook de natuur is gebleven en met haar onnoemelijk vele en schone wonderen, die ieder mens ondergaan kan - ook al heeft hij er geen verstand van.

Geld vragen ze niet; alleen maar wat tijd en wat aandacht. Wees niet moedwillig doof en blind voor kunst en schoonheid. God zelf heeft ze ons immers geschonken.

Zelfs als u zich geslagen voelt, trek u dan niet in een duister hoekje terug, gelijk een gewond dier.

Zeg niet, dat u niets meer verlangt dan met rust gelaten te worden.

Open uw oog en uw hart voor de vertroosting, die kunst en schoonheid u bieden - zij zijn er voor.

SNELSTE CAMERA TER WERELD

Een Amerikaanse firma heeft in Pasadena (Californië) bekend gemaakt dat zij de snelste camera-sluiters ter wereld heeft gemaakt.

De camera neemt foto's in vijf-miljardste seconde en werkt zonder bewegende delen.

De nieuwe camera zal bepaalde wetenschappelijke problemen bij het bestuderen van zware explosies, schokgolven met ultrahoge snelheid en kern-acties helpen oplossen.

De Engelse criminoloog Hamblin Smith heeft eens kort en kernachtig gezegd:

"De meest typerende eigenschap van een misdadiger is, dat hij zo op een gewoon mens lijkt."

Velen laten het kwaad niet, omdat zij het haten, maar uit vrees voor de gevolgen en noemen dan die vrees: deugd.

(Douwes Dekker).

Menigeen die niemand helpt, zegt:
ik kan niet iedereen helpen!

(Otto Weiss).

BESTUUR NIJDAMSTRA - STICHTING :

Voorzitter: T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden,
Telef. 05100-22167.

Secretaresse: M.H. Nijdam-Nijholt, Robert Kochstraat 21,
Leeuwarden. Telef. 05100-21232.

Penningmeester: C. v.d. Schoot Azn. Leeuwarderweg 63, Sneek,
Telef. 05150-3028.

LEDEN:

P. Agema-Wynia, Hantumerweg A 59, Dokkum.
H. Nijdam-Smit, Boerhaavelaan 113, Groningen.
M.P. Wienia, Nieuwedijk 75, Lemmer.
A. Vleer, H. Sytstrastraat 18, Sneek.

=====

POSTREKENING: 82.67.24 t.n.v. penningmeester NIJDAMSTRA-
STICHTING, Sneek.

FAMILIEBLAD : "De Nijdamstra-Tynge". Lid/abonnees betalen
f. 4,25 per half jaar. Donateurs (leden) f. 1.- p half j.

REDAKTEUR : T. Nijdam, Coornhertstraat 12, Leeuwarden.

ADMINISTRATIE: A. Vleer, H. Sytstrastraat 18, Sneek,
Telef. 05150-4339.

BIJ ONBESTELBAARHEID GAARNE RETOUR
aan: Harmen Sytstrastraat 18, SNEEK
zo mogelijk met opgave van nieuw adres.